

Hlavní strana**Bydlení**[Návštěva](#)[Řešení interiéru](#)[Kuchyně](#)[Koupelna, WC](#)[Obývací pokoj](#)[Nábytek, doplňky](#)[Ložnice](#)[Dětský pokoj](#)[Relax](#)[Zelená dilemata](#)[Tomáše Hanáka](#)[Styl](#)[Finance](#)[Legislativa](#)[Stavba](#)[Rekonstrukce](#)[Vytápění](#)[Krok za krokem](#)[Zahrada a exteriér](#)[Tiskové zprávy](#)[Info pro profesionály](#)[Časopis Home](#)[Napište nám](#)

Když je jabloň srdcem domu

Do bájného světa království Narnie vede chodník kouzelnými vrátky, za nimi je Zahrádka proměn, na vyvýšenině Dřevosídlo přírodních lidí, kteří si do přibytku vpouštějí záhadnou Říši koruny jabloňového stromu... (zpráva jen pro zasvěcené) (Foto: **Daniel Veselský**) [vice fotografií...](#)

15. září 2008 | 6:00 Stromy vrostly do bájí, pohádek, mytologických příběhů. Některé časem vyrostly i ze starých staveb, zchátralých zdí či střech čekajících na ránu z milosti. Stromy, které si novostavby přivinuly pod svá křídla, jsou spíše sváteční výjimkou. Nevidaný příběh jedné jabloně ve vesnici nedaleko hlavního města začal v nevelké zahradě, kterou si koupila rodina architekta Ivana Jariny.

[Bydlení mezi borovicemi](#)[Dům na nemožném místě](#)[Jak se bydlí v zemi cyklónů?](#)[Bydlení v idylické krajině](#)[Australský zelený dům](#)[Někdo to rád zabydlené](#)[Vila zaklíněná do skály](#)[Rekonstrukce s omezeným rozpočtem](#)[Pošli e-mailem](#)[Verze pro tisk](#)[Diskuse](#)[Fotogalerie](#)

Pozemek ležérně zprohýbaný od cesty na konci vsi si získal své budoucí vlastníky na první pohled. Aby ne! Ani se nemuseli příliš vypínat na špičkách, aby viděli na oba břehy Dunaje a krajinu na druhém břehu řeky, byť kilometry vzdálenou, ale přece jen vábivou, kreslící křivky na západním horizontu. Pod nohama slibné latifundie se už před staletími rozmohla výstavba církevních staveb; staré osídlení čerpalo svou [sílu](#) z poutního místa. Navíc blízkost lesa, dobří sousedé a kousek do města – to vše jen utvrdilo budoucí majitele v jejich volbě. Před lety se tento kousek země podobal více zapomenutému sadu s několika nespoutanými dřevinami než perspektivnímu stavebnímu pozemku.

Od první chvíle se pro koupi parcely přimlouvaly nejen výhledy na krajinu, ale i jabluňka uprostřed parcely, která by pro jiné byla překážkou. Stála tak, že najít místo pro dům a zachránit jí život znamenalo přijít s neobvyklým řešením. Jarinovým je blízké přírodní a přirozené prostředí. Vždyť proto se rozhodli žít na venkově. Od jabloně se tedy začal odvíjet projekt domu, který prostupuje myšlenkou i hmotou do prostředí, z něhož vyrostl. Strom, který žije v srdci domu, je představitelem volnosti vnějšího světa, zásahy architekta nebyli

destruktivní, nepotlačují původní ráz místa, jsou s ním v souladu. Pod architektovu rukou se spojily do [nové](#) podoby staré známé věci – architektura může být moderní, i když se neodcizí tradici.

Znovuzrození

jistá,

že se jdu především podívat, nasát atmosféru a podat zprávu o vjemech z domu, který si postavil architekt a přívrženec slow-designu pro svou rodinu. Roztodivný dům vyrostl trochu jako hold tradici stavění ze [dřeva](#), trochu jako připomínka, že i architekt je člověk, ale také jako odpověď na tu část minimalistické architektury, která už zapomněla na svůj vlastní obsah. Opět se potvrdilo, že předvídat a plánovat průběh návštěvy je čirý nesmysl. Původní [fotografie](#) od autora domu sice zaujaly, ale neprozradily souvislosti mezi záměrem architekta, požadavky jeho rodiny či osazením domu do prostředí. Chtěli jsme vědět víc.

patří dětem.“

Privítal nás architekt Ivan Jarina: „Na horním konci pozemku byla stodola. My jsme si v podstatě také postavili takovou stodolu nad starou jabloní. Pomalu si ji přisvojujeme. Střešní konstrukci nad atriem časem zasklíme a střechu uzavřeme, ovšem srdce domu kolem jabloně bude i potom volně propojeno s okolím. Zatím se strom uvelebil pod otevřenou skořepinou střechy a možná každou chvíli na ni dosáhne a splete své větve s jejími žebry. Už teď tu máme zastřešené nádvoří, v němž se naplno žije. S dokončováním tohoto prostoru nespěcháme, a tak si jablůň postupně zvyká na vnitřní prostředí. Až se [stane](#) plně součástí domu, měla by rodit víckrát do roka. Projekt domu se postaral, aby na ni nefoukalo – od vídeňské strany jsme střední trakt zasklili, od severu je jablůň chráněná částí domu, kde v přízemí je kuchyň se společenským prostorem a v poschodí ložnice rodičů a pracovna. Jižní část – dětská věž –

JobDNES Automodul TOPkontakt

automodul.cz

Pomalů a v souladu

„Konstrukce střechy vychází ze zkušeností ze stavby domů v okolí Prahy. Tesaři z Rožnova pod Radhoštěm postavili nad jabloní [střechu](#) ve tvaru oslího hřbetu, která byla kdysi běžná na stodolách v Sudetech. Vznikl tak vnitřní prostor bez podpěr. Poznání dřeva a jeho vlastností přineslo už před

stoletími rozmanitost do tvarů střešních nosných soustav. U nás jsme nad atriem tvořili oblouky podle vzoru Philiberta de l'Ormeho, který už v 16. století přišel s obloukovými prvky ze dvou a tří vrstev podélných a překrývajících se 1,3 m dlouhých desek," vysvětloval Ivan Jarina ve chvíli, kdy jsme vcházeli velkými posuvnými posuvnými dveřmi do srubové části domu.

Přivítal nás otevřený prostor, který dispozičně připomíná tradiční **bydlení** na venkově, avšak podobně jako v samotné architektuře domu se i v jeho interiéru střídají prvky různých vlivů a podnětů a volně se spojují v jeden celek, který nese rukopis architekta: „Můj dům je můj **musterhaus**. Na něm jsem si ověřil staré postupy stavění a po pravdě řečeno, ještě jsem neskončil. Nemohl jsem to zkusit na stavbách jiných investorů. Například přední část domu – dětskou věž – tvoří lehká sendvičová rámová konstrukce švédského typu. Po vnější straně obvodového pláště jsem navrhl ochozy, z nichž se budou po stěnách pnout květiny. Na ochozy se vystupuje prosklenými dveřmi-, které je možné zakrýt venkovními posuvnými křídly. Zatím se po ochozech honí naše a sousedovy děti.“

Nenatíraný venkovní **obklad** z modřínu, který je na jižním průčelí, je typický v německých zemích. Dřevo na slunci tmavne. Ve stínu nebo na severní fasádě u zadního vstupu je vidět, že dřevo zůstalo světlejší. Venkovnímu povrchu z modřínu, z něhož vznikla srubová část, postačí jednou za dva roky koupel mýdlovou vodou, stejně jako se to dělá v polském Zakopaném. Když dřevo hned od začátku dáte volnost, nenatřete ho, samo si vytvoří ochrannou vrstvu, přizpůsobí se podmínkám, splyne s prostředím.“

Členitá fasáda s lidovými motivy, ale i sochařské prvky srostlé s čelní stěnou domu, přesahy hranolů ukončených tak, aby dešťová voda nestékala po vnějším povrchu, tradiční rybinové spoje, odřezky, které mistři tesaři vkomponovali podle pokynů architekta do vrchní části průčelí – to vše vytváří nezaměnitelný ráz domu. Napůl pohádková chaloupka, napůl **dům** po předcích připoutaný k současnosti, stvořený jak starými, tak i novějšími stavbařskými postupy, které jsou ukryty pod nehoblovanými deskami. Stejně jako dřevo na domě Jarinových se i architektura a umístění stavby vnořují do tvaru krajiny, ukolébají mysl v domněnce, že tu byly už dávno a patří sem: „... pokud někdo chce

podobný dům, vysvětlím mu, že taková stavba se nedá jinak přenést. Každé místo i každý člověk si zaslouží vlastní dům, se kterým si bude rozumět. Těší mě, když si někdo myslí, že dům tu už stál a my jsme ho jen zrekonstruovali. To je podoba architektury, kterou mám rád. Při stavbě našeho domu jsem se realizoval nejen jako architekt, ale především jsem stavěl domov pro svou rodinu – já jsem navrhoval a rodina spoluvytvářela prostor, v němž žijeme.“

Ivan Jarina se narodil v roce 1965. V roce 1989 ukončil studium na Fakultě architektury STU v Bratislavě. V letech 1991 až 1992 byl na architektonické stáži ve Francii. V roce 1997 založil vlastní ateliér van Jarina. Realizoval kolem sta projektů. Je ženatý a má tři děti.

„Nejlepší by bylo, kdybyste si domů, které vznikly podle mých návrhů, vůbec nevšimli, a když, tak jen s pocitem, že jsou tam odjakživa. Většina architektů tvoří na základě kontrastu – neříkám, že je to v každém případě nevhodné. Některé budovy však jako by soupeřily s okolím o pozornost. Mám pocit, že divák je už přesycený útoky na své smysly a někdy ocení i pokornější řešení, které ho nebude rušit a vytvoří mu prostor pro vlastní myšlenky. Náš dům je zároveň vzorovým domem architektonického ateliéru van Jarina. Projekty nechrlíme, neodbýváme, ale tvoříme pro lidi, kteří nejsou vždy přírodními typy.

Často už mají dokonalý moderní dům, ale najednou zjistí, že jim něco chybí, že potřebují i jiný způsob existence. Často za námi přicházejí lidé, kteří žili v zahraničí a mají už vlastní zkušenost s podobným typem staveb.“

Marína Ungerová Home

Seprátory, příslušenství

Pomocí předřazeného separátoru může vysávat velké množství vody nebo

Pronájem domu v praxi

Tipy a rady pro pronajímatele bytů. Časté chyby. Vzor nájemní smlouvy.

Reklamy Google

		řadit podle data
Mia	hezke	20:49 10.10.2008
Lwq	krasne, osobite ...	11:39 8.10.2008
Michal	ŠLO BY I LEVNĚJI, ale za co by majitel	21:37 15.9.2008
Septisin	...	14:26 15.9.2008
gaston	hmmmm	12:43 15.9.2008
Martin	Architekti by při práci neměli chlastat	8:39 15.9.2008